

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**S. Augustinus, Episcopus in Africa Hipponeñsis, Veritatis
Evangelico-Catholicæ In Potioribus Fidei Controversiis
Testis Et Confessor, Contra Bellarminum Et Alios
Scriptores Papæos, antiquos pariter & ...**

Reiser, Anton

Francofurti, 1678

Lib. III. cap. 11. de Characteribus AntiChristi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72506](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72506)

Explicationem Verborum Pauli de Mysterio Iniquitatis revelando, ubi Sanctus Pater rem paucis comprehensus ita scripsit: *Hæc Verba sicut in auctoritate obscura & mystice dicta, ut tamen adpareat, Apostolum nihil de statu istius dixisse temporibus, nullumq; eorum intervallum spatiumq; aperuisse. Ait enim, ut reueletur in suo tempore; nec dixit, post quantum temporis hoc futurum sit. Nihilominus observo verba illa, Mysterium jam operatur Iniquitatis, ut qui tenet, nunc teneat, donec de medio fiat; quia indicare videntur, eo tempore capiisse Antichristum sua perpetrare flagitia, sed nondum fuisse reuelatum.* Quibus Augustini verbis hanc de Signis minimè signantibus materiam finio, ad alia bono cum Deo & plus jam ultra iterus.

CAPVT UNDECIMVM,

DE

Characteribus Antichristi.

Hactenus ea fuēre Signa, quibus Antichristum haec tenuis nondum venisse & revelatum esse ostendere laboravit Bellarminus. Nunc ad ea evenit, quibus haereticos dicit probare, hoc Elogium Romano Pontifici esse adscriendum, quæ tamen, ut numero Signorum excludat, talia esse dicit, quæ in Ecclesiâ fuerint Catholica ante, quam Antichristus eorum opinione adparuerit, id quod per partes deducit. Quamvis autem non debet, quod ad hoc argumentandi genus in genere responderi posset & forte deberet, ratione tamen Instituti id nunc solum attendimus, quod ex Augustino ad suas traxit partes Bellarminus, quamvis hic non nisi remissive acturi, cum ea, quæ hoc capite citantur Augustini testimonia, vel infra uberioriis suis tractanda locis occurrant, vel in superioribus jam per occasionem fuerint excussa. Ita de signo Crucis, ad quod commendandum Augustinus etiam testis adducitur, in Questione de reliquiis & Imaginibus Sanctorum & sanctarum rerum agetur. *De unione cum Ecclesiâ Romanensi*, quam Bellarminus adeò haberi non vult pro signo Antichristianismi, ut potius Signum haberi debeat & character hominis verè Catholici, Augustino jam suo tempore id agnoscente, de Ceciliiano, Episcopo Carthaginem scribente, quod Romanæ Ecclesiæ fuerit coniunctus; jam supra est dictum, ubi Controversia de Reginime Ecclesiastico fuit ventilata, Cœlestium fuisse quidem cum Ecclesiâ Romanensi coniunctum, sed non cum eâ solum, verum Augustino ibidem id agnoscente, *cum cœteris etiam terris, unde* (non tantum Româ) *Evangelium ad ipsam venerit Africam;* factamque hanc conjunctionem per literas communicatorias fuisse mutuam & reciprocam, nullamque ex eâ argumentum pro Primatu Ecclesiâ Romanensis Monarchico duci posse. *Sacrificia pro defunctis*, quorum damnationem Bellarminus ex Augustino adscribit Hæresiarchæ Aerio, infra quoque suo penderabimus loco, ubi Ignis purgatorius vel illustrabitur vel obscurabitur. Similiter etiam debito excipietur responso, quod pro adoratione in Eucharistia corporis Christi ex Augustino citat, ut in antecedentium hic nullâ planè opus sit prolixitate aut rædiola repetitione.

CAPVT DVO DECIMVM,

DE

Generatione Antichristi,

In cujus descriptione Bellarminus profert opiniones planè erroneas, quasdam probabiles, alias omnino certas ac exploratas. Inter errores refert Sententiam eorum, qui *Neronem resurrectum & ipsum futurum Antichristum* tempore Augustini jam statuerunt, quam licet Augustinus recte & juxta Bellarminum merito ut *præsumptionem miram* damnavit, ita forte facilius posset defendi, quæcum mustea Grotii papant, Cajum Caligulan loco Neronis ausu antehac inaudito substitutis, ob novum hoc inventum a non uno severissime castigati. Et numero *opinionum probabilium* à Bellarmino esse dicitur, quæ *Antichristum è tribu Dan nasciturum* dicit, ob oraculum Jacobi morientis, quo huic etiam tribui Fata post-ventura præsignificavit, cui aliud accedit ex Jeremiâ, & locus denique *Apocalypticus*, ubi dum in Recensione duodecim tribuum hæc solùm tribus omittitur, factum id esse videtur in *Antichristi odium ex eâ nascituri*, cui Sententia Bellarminus præter alios

vid. D.
Danah.
Christ.
Act. i.
pag. 1027.